

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0059

(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter, mr. E.C. Ruinaard, mr. M.C.M. van Dijk, leden en mr. S. Brugts, secretaris)

Datum uitspraak	20 januari 2026
Klacht van	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen ING
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. Money mule. ING heeft de consument beschuldigd van betrokkenheid bij fraude met zijn convenantrekening en heeft zijn persoonsgegevens voor de duur van zeven jaar geregistreerd in enerzijds de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister en anderzijds het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. Daarnaast heeft ING de convenantrekening van de consument beëindigd. De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit alle interne en externe waarschuwingsregisters. Daarnaast vordert hij dat ING opnieuw een convenantrekening voor hem opent. De commissie oordeelt dat opname van de persoonsgegevens van de consument in alle interne en externe waarschuwingsregisters gerechtvaardigd is, omdat er een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden is dat de consument betrokken is geweest bij de fraude met zijn convenantrekening. ING mag de registraties handhaven en hoeft ook de registratieduur niet te verkorten. In het verlengde hiervan hoeft ING geen nieuwe convenantrekening voor de consument te openen. De commissie wijst de vorderingen af.

1. De procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist volgens het reglement en op basis van de documenten inclusief bijlagen die partijen aan Kifid hebben ingestuurd. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument van 6 mei 2025, 7 mei 2025, 27 mei 2025 en 2 juni 2025; 3) het verweerschrift van ING; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van ING.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 17 november 2025. De consument heeft zich op de dag van de hoorzitting afgemeld. De secretaris van de commissie heeft ING daarover geïnformeerd. De commissie heeft de zaak vervolgens op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De consument en ING hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak van de commissie is daardoor bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat er is gebeurd

- 2.1 De consument heeft bij ING een betaalrekening (hierna: de betaalrekening) gehad.
- 2.2 Op 19 maart 2024 heeft ING de consument een brief gestuurd. In deze brief staat dat ING de betaalrekening in verband met betrokkenheid bij fraude zal beëindigen en de persoonsgegevens van de consument voor de duur van acht jaar zal registreren in het Intern Verwijzingsregister, het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. ING heeft vervolgens daadwerkelijk de betaalrekening beëindigd en de persoonsgegevens van de consument voor de duur van acht jaar (tot 19 maart 2032) in voormelde waarschuwingsregisters opgenomen.
- 2.3 Op 22 juli 2024 heeft ING op verzoek van de consument een basisbankrekening als bedoeld in het *Convenant inzake een pakket primaire betaaldiensten* (hierna: de convenantrekening) met bijbehorende bankpas en pincode voor de consument geopend.
- 2.4 Op 20 oktober 2024 is de opnamelimiet van de bankpas van de convenantrekening verhoogd naar € 2.000,-. Vervolgens zijn op 21 oktober 2024 om 12:00 uur en om 12:04 uur op de convenantrekening bedragen van respectievelijk € 1.495,11 en € 1.648,45 bijgeschreven. Daarna is diezelfde dag de opnamelimiet van de bankpas van de convenantrekening verhoogd naar € 5.000,-. Vervolgens is op 21 oktober 2024 om 12:21 uur, om 12:23 uur en om 12:24 uur gepoogd met de bankpas en de pincode van de consument bedragen van respectievelijk € 2.000,-, € 1.000,- en € 500,- van de convenantrekening op te nemen. Deze opnamepogingen zijn niet geslaagd, omdat ING de convenantrekening kort daarvoor had geblokkeerd.
- 2.5 Op 25 oktober 2024 heeft ING de consument een brief gestuurd over de convenantrekening. In deze brief staat de volgende passage:
- “(…) **Blokkade Betaalrekening(en) en registratie IVR, Incidentenregister en EVR**
Je Betaalrekening(en) is of zijn inmiddels geblokkeerd en ook eventueel bijbehorende producten kun je niet meer gebruiken. Wij moeten de financiële integriteit waarborgen. Omdat wij fraude willen en moeten bestrijden, nemen wij je (persoons)gegevens op in het Intern Verwijzingsregister (IVR), Extern Verwijzingsregister (EVR) en het incidentenregister voor een periode van 7 jaar. Aan de opnamecriteria is voldaan. (...)*
- 2.6 Op 8 november 2024 heeft ING de consument nog een brief gestuurd. In deze brief staat dat ING de bankrelatie (inclusief de convenantrekening) op grond van artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden zal beëindigen.
- 2.7 Op 4 maart 2025 heeft de consument een e-mail naar ING gestuurd. In deze e-mail maakt hij bezwaar tegen de beëindiging van de bankrelatie tussen partijen door ING en de opname van zijn persoonsgegevens in de interne en externe waarschuwingsregisters.

- 2.8 Bij brief van 11 april 2025 heeft ING het bezwaar van de consument afgewezen.
- 2.9 Verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna hij zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en de vordering van de consument

- 2.10 De consument vordert dat ING nogmaals een convenantrekening voor hem opent en als dat niet wordt gehonoreerd, dat ING zijn persoonsgegevens verwijdert uit het Intern Verwijzingsregister, het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister, zodat hij in staat is bij een andere bank een betaalrekening te openen.
- 2.11 De consument vindt dat ING de bancaire relatie (de commissie begrijpt met betrekking tot de convenantrekening) tussen partijen ten onrechte heeft beëindigd en dat ING ten onrechte zijn persoonsgegevens nogmaals heeft opgenomen in het Intern Verwijzingsregister, het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. In dit verband voert hij, samengevat, het volgende aan:
- a. Het besluit van ING om de convenantrekening te beëindigen is genomen op basis van de vermeende betrokkenheid van de consument bij fraude. De consument is echter feitelijk slachtoffer geworden van oplichting en misbruik.
 - b. In oktober 2024 zijn er twee vreemde bedragen bijgeschreven op de convenantrekening. Het bleek dat deze bedragen waren overgemaakt door oplichters die de convenantrekening hebben misbruikt zonder dat de consument enige controle had over hun acties. Op dat moment was de consument niet in het bezit van zijn bankpas, omdat deze was gestolen. De consument heeft onmiddellijk zijn bankpas geblokkeerd zodra hij de onregelmatigheden op de convenantrekening had ontdekt. De mensen die achter de fraude zaten hebben de convenantrekening gebruikt voor hun eigen gewin, zonder medeweten of instemming van de consument. Het was geen situatie van opzettelijke fraude van de kant van de consument. De consument werd bedreigd door iemand aan wie hij op dat moment geld schuldig was vanwege een verslaving. ING heeft in de specifieke situatie van de consument onvoldoende rekening gehouden met zijn omstandigheden. Dit maakt de beslissing van ING om de convenantrekening te beëindigen, onterecht.
 - c. Er is geen bewijs van herhaald of opzettelijk misbruik van de convenantrekening. ING heeft geen concrete, objectieve bewijsstukken overgelegd die aantonen dat de consument bewust betrokken was bij de fraude. Het besluit van ING om de convenantrekening te beëindigen is gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens, niet op feiten die de verantwoordelijkheid van de consument aantonen. Ook dit maakt de beslissing van ING onterecht.
 - d. De incidenten die hebben plaatsgevonden waren eenmalig en buiten de controle van de consument. De consument heeft direct gehandeld door zijn bankpas te blokkeren en de situatie te melden. Er is geen sprake van systematisch misbruik en de consument heeft geen intentie om de regels te overtreden.

- e. Als EU-burger heeft de consument recht op een basisbetaalrekening, ook als hij in een moeilijke situatie verkeert. De Europese Richtlijn 2014/92/EU waarborgt dit. ING heeft dit recht geschonden door de convenantrekening zonder redelijke grond te beëindigen.
- f. In de beslissing van ING om de convenantrekening te beëindigen ontbreekt de proportionaliteit. ING had alternatieven moeten onderzoeken die meer proportioneel zijn. De consument is, bijvoorbeeld, bereid om met een beheerde bankrekening via de Kredietbank Rotterdam van de gemeente Rotterdam te bankieren. Op die manier kan er geen verder misbruik plaatsvinden.
- g. Er is geen sprake van opzettelijk misbruik door de consument en de consument is bereid de nodige maatregelen te nemen om zijn situatie te verbeteren.
- h. De beëindiging van de convenantrekening belemmert de consument in zijn dagelijks leven en leidt tot maatschappelijke uitsluiting. De beëindiging heeft ernstige gevolgen voor zijn werk, de schuldhulpverlening die hij ontvangt en zijn vermogen om in zijn levensonderhoud te voorzien. Zonder bankrekening kan de consument zijn schulden en zijn huur, zorgverzekering en andere basiszaken niet betalen.
- i. De consument is bezig met een re-integratietraject en is aangenomen voor een leerwerktraject. Zonder bankrekening kan hij zijn loon niet ontvangen en zijn schulden niet afbetalen. Dit belemmert zijn kansen op een betere toekomst.
- j. De consument vraagt om een redelijke, menselijke oplossing die recht doet aan zijn situatie en ING beschermt tegen risico's. Dat vindt hij een eerlijke manier om zijn klacht op te lossen.

Het verweer van ING

- 2.12 ING voert verweer tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie zal eerst beoordelen of ING de persoonsgegevens van de consument heeft mogen registreren in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister en het Intern Verwijzingsregister. Gelet op de vordering van de consument, die samenhangt met de convenantrekening, zal de commissie uitsluitend de registraties per 25 oktober 2024 voor de duur van zeven jaar beoordelen. Als de commissie oordeelt dat deze registraties terecht zijn, zal de commissie daarna beoordelen of ING de duur van deze registraties moet verkorten. Ten slotte zal de commissie beoordelen of ING opnieuw een convenantrekening voor de consument moet openen.

Juridisch kader voor de registratie van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister

- 3.2 De commissie stelt voorop dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in, met name, het Extern Verwijzingsregister voor hem verstrekende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van deze registers vaststellen dat er sprake is van opname van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen ING maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van ING voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de genoemde registers.¹
- 3.3 Ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van de consument (per 25 oktober 2024 voor de duur van zeven jaar) waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (hierna: PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht. Hieruit volgt dat de opname van persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister en het Incidentenregister slechts gerechtvaardigd is als de registraties in overeenstemming zijn met het PIFI, de AVG en de UAVG.
- 3.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het Extern Verwijzingsregister. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormen, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector.
- 3.5 De *strafrechtelijke* aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een *vermoeden* van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.²

¹ Zie Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, te vinden op www.rechtspraak.nl, en Geschillencommissie Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377, te vinden op www.kifid.nl.

² Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710, te vinden op www.rechtspraak.nl.

Wat partijen verdeeld houdt

- 3.6 Tussen partijen is niet in geschil dat de twee bijschrijvingen op de convenantrekening op 21 oktober 2024 van € 1.495,11 en € 1.648,45 afkomstig zijn van fraude.
- 3.7 De consument betwist dat hij betrokken is geweest bij de fraude met betrekking tot de convenantrekening. De vraag die de commissie dan moet beantwoorden is of de feiten en omstandigheden die ING aanvoert een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren in die zin dat in voldoende mate vaststaat dat de consument bij de fraude met de convenantrekening betrokken is geweest door de convenantrekening ter beschikking te stellen aan de fraudeur(s) om daarop de gelden die van de fraude afkomstig waren, te ontvangen. Het is aan ING om die betrokkenheid van de consument bij de gestelde (strafbare) feiten aannemelijk te maken.

De registratie in het Extern Verwijzingsregister is terecht

- 3.8 De commissie is alles overziend van oordeel dat ING ten tijde van de registraties de conclusie heeft mogen trekken dat de consument in de fraude met betrekking tot de convenantrekening heeft geparticipeerd, althans de fraude mogelijk heeft gemaakt. Naar het oordeel van de commissie is in voldoende mate komen vast te staan dat de consument als 'geldezel' ('money mule') heeft gefungeerd doordat hij de convenantrekening aan de fraudeurs(s) ter beschikking heeft gesteld, zodat de frauduleus verkregen gelden daarop zouden kunnen worden bijgeschreven en zo beschikbaar zouden komen voor de fraudeur(s). Naar het oordeel van de commissie kan zijn handelen als 'schuldwitwassen' als bedoeld in artikel 420quater van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr) worden aangemerkt. Voor dit oordeel is het volgende redengevend.
- 3.9 Tussen partijen is niet in geschil dat de twee bijschrijvingen op de convenantrekening op 21 oktober 2024 van € 1.495,11 en € 1.648,45 afkomstig zijn van fraude. Vast staat verder dat op 20 oktober 2024, een dag voor de frauduleuze bijschrijvingen, de opnamelimiet van de bankpas van de convenantrekening is verhoogd naar € 2.000,-. Ook staat vast dat, nadat de twee bijschrijvingen hadden plaatsgevonden, op dezelfde dag de opnamelimiet van de bankpas van de convenantrekening is verhoogd naar € 5.000,- en dat vervolgens, ook op die dag, om 12:21 uur, om 12:23 uur en om 12:24 uur is gepoogd met de bankpas en de pincode van de consument bedragen van respectievelijk € 2.000,-, € 1.000,- en € 500,- van de convenantrekening op te nemen.
- 3.10 De hiervoor genoemde feiten en omstandigheden passen allemaal bij het handelen van iemand die als 'geldezel' fungeert.
- 3.11 Hetgeen de consument hier tegenin heeft gebracht, maakt het oordeel van de commissie, dat zijn handelen als 'schuldwitwassen' als bedoeld in artikel 420quater Sr kan worden aangemerkt, niet anders. Hiervoor is het volgende redengevend.

3.12 De geschetste feiten en omstandigheden met betrekking tot de convenantrekening 'schreeuwen om een verklaring'.³ De enige die een voldoende verklaring kan geven is de consument. Deze heeft echter niets naar voren gebracht dat zijn betrokkenheid bij de fraude met de convenantrekening zou kunnen ontzenuwen. De commissie is van oordeel dat ING terecht stelt dat de verklaring die de consument in dit verband heeft gegeven, inhoudende dat hij de bankpas van de convenantrekening door slordigheid is verloren en dat hij niets met de transacties te maken heeft, erg (te) summier is. Hij heeft geen verklaring gegeven voor het feit dat de opnamepogingen niet alleen zijn gedaan met zijn bankpas maar ook met behulp van zijn pincode. ING voert daarnaast (vooral in de dupliek) onderbouwd met stukken aan dat het niet anders kan zijn dan dat de consument de opdrachten heeft gegeven voor de limietverhogingen op 20 oktober 2024 en op 21 oktober 2024 en dat het niet anders kan zijn dan dat de consument de pogingen heeft ondernomen voor de betalingstransacties van € 2.000,-, € 1.000,- en € 500,- vanaf de convenant-rekening. Tijdens de mondelinge behandeling had de consument mogelijk een verklaring kunnen geven voor wat er nu precies is gebeurd, maar op de ochtend van de hoorzitting heeft hij aangegeven dat hij niet bij de zitting aanwezig kon zijn. De commissie oordeelt dat dit voor zijn eigen rekening en risico is.

3.13 Gelet op al het voorgaande is naar het oordeel van de commissie in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van de consument voldeden aan de hiervoor onder 3.5 genoemde maatstaf.

De registratie in het Extern Verwijzingsregister en de duur daarvan voldoet aan de vereisten van subsidiariteit en proportionaliteit

3.14 Vervolgens toetst de commissie of ING het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel voldoende in acht heeft genomen.⁴ De Hoge Raad heeft bepaald dat bij *elke* gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.⁵ En dit volgt ook uit de AVG.

3.15 Bij *subsidiariteit* gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registraties is om andere banken erop te attenderen dat er in het verleden met betrekking tot de consument iets aan de hand is geweest op het gebied van schuldwitwassen. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het Extern Verwijzingsregister. Naar het oordeel van de commissie is daarmee aan het subsidiariteitsvereiste voldaan.

³ De tekst is ontleend aan het *Stappenplan voor een veroordeling voor witwassen zonder aantoonbaar gronddelict* van het Anti Money Laundering Centre (versie juni 2017), te raadplegen op <https://www.amlc.nl/wp-content/uploads/2018/03/6-stappenplan-Nederlands-versie-juni-2017.pdf>.

⁴ Zie artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI.

⁵ Zie Hoge Raad 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, rechtsoverweging 3.3 (*Santander*), te vinden op www.rechtspraak.nl.

- 3.16 Bij *proportionaliteit* gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Het belang van de financiële instellingen om opmerkzaam te worden gemaakt op fraude-gerelateerd gedrag van de consument moet zwaarder wegen dan het belang van de consument om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer te kunnen deelnemen. Anders gezegd: er dient een redelijke verhouding te bestaan tussen het nadeel dat de consument ondervindt en de legitieme doelen die ING nastreeft met de registraties. Ook mag de duur van de registraties niet disproportioneel zijn. De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij of zij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn of haar belang prevaleert boven dat van ING.
- 3.17 Wat de consument in dit verband aanvoert, is weergegeven onder 2.11.
- 3.18 Daartegenover neemt ING het standpunt in dat het handelen van de consument een reële bedreiging voor de veiligheid en de integriteit van ING en van de financiële sector vormt. ING acht het daarom noodzakelijk om niet alleen haar eigen medewerkers, maar ook andere financiële instellingen te waarschuwen als de consument financiële diensten of producten zou aanvragen. Dit zwaarwegende belang prevaleert volgens ING boven het individuele belang van de consument.
- 3.19 Wat de *duur* van de registraties betreft, neemt ING het standpunt in dat registraties in de interne en externe waarschuwingsregisters voor een periode van zeven jaar gerechtvaardigd zijn. ING is van mening dat het ter beschikking stellen van een convenantrekening ten behoeve van het bijhouden van uit oplichting verkregen gelden een zeer ernstig misdrijf is. Bovendien ontkent de consument hier bewust aan te hebben meegewerkt, aldus ING. Daarmee lijkt hij volgens ING de ernst van zijn gedragingen niet in te zien en bestaat er volgens ING een grote kans op herhaling. Dit alles rechtvaardigt een registratieduur van zeven jaar (tot 25 oktober 2031) in de interne en externe waarschuwingsregisters, aldus nog steeds ING.
- 3.20 De commissie is van oordeel dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Extern Verwijzingsregister op zichzelf, dat wil zeggen los van de registratieduur die ING heeft gekozen, voldoet aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat deze registratie impact heeft op de consument en dat hij daarvan nadeel kan ondervinden. Schuldwitwassen is echter een ernstig vergrijp. Andere banken moeten tegen dergelijke gedragingen worden beschermd, zodat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Extern Verwijzingsregister naar het oordeel van de commissie passend is.
- 3.21 Met betrekking tot de *duur* van de termijn die ING heeft gekozen (zeven jaar) overweegt de commissie dat, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van deze zaak, een registratieduur van zeven jaar (en dus tot 25 oktober 2031) passend is. Voor de commissie weegt mee dat het handelen van de consument als ernstig is aan te merken en dat hij geen spijt heeft betuigd van zijn daden. Al met al is een registratieduur van zeven jaar naar het oordeel van de commissie proportioneel.

De registratie in het Incidentenregister is terecht

- 3.22 Gelet op het vorenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het Extern Verwijzingsregister is gekoppeld aan het Incidentenregister.⁶ Dit brengt mee dat zolang de registratie in het Extern Verwijzingsregister terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Dit betekent dat ook de registratie in het Incidentenregister op 25 oktober 2031 komt te vervallen.

Juridisch kader voor de registratie van persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister

- 3.23 Vervolgens is de vraag aan de orde of ING de persoonsgegevens van de consument heeft mogen registreren in het Intern Verwijzingsregister. Het Intern Verwijzingsregister is aan de Gebeurtenissenadministratie gekoppeld. Deze registers vormen het interne waarschuwingsstelsel van ING en de groep financiële ondernemingen waarvan ING deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden 'speciale aandacht' behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de afdeling Veiligheidszaken van ING. In het Intern Verwijzingsregister kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Opname van gegevens in het Intern Verwijzingsregister betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van de consument uit het Intern Verwijzingsregister ook is bedoeld de verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie. De opname van persoonsgegevens in het Intern Verwijzingsregister en de Gebeurtenissenadministratie is slechts gerechtvaardigd als de registraties in overeenstemming zijn met de AVG en de UAVG.
- 3.24 Op registraties in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervoor heeft de commissie vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuldwitwassen bestaat, een vaststelling die op grond van artikel 33 lid 2 aanhef en onder b UAVG ook voldoende is om de registraties voor de duur van zeven jaar in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister te handhaven.

ING hoeft niet nog een keer een 'convenantrekning' voor de consument te openen

- 3.25 De consument vordert dat ING de bancaire relatie tussen partijen herstelt en voor de tweede keer een 'convenantrekning' voor hem opent.

⁶ Zie artikel 5.1.1 van het PIFI, opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.

ING verweert zich daartegen met de stelling dat de consument niet opnieuw aanspraak kan maken op een convenantrekening vanwege zijn hernieuwde betrokkenheid bij een fraudeincident.

- 3.26 De commissie oordeelt als volgt. ING is op grond van artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden⁷ bevoegd de contractuele relatie met de consument op te zeggen. De omstandigheden van het geval kunnen echter meebrengen dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de overeengekomen bevoegdheid tot opzegging wordt uitgeoefend.⁸ In deze klachtprocedure heeft ING de bancaire relatie schriftelijk opgezegd en haar beweegredenen hiervoor toegelicht. Het is de commissie duidelijk geworden dat tussen partijen geen vertrouwensband meer bestaat. Gelet op hetgeen de commissie hiervoor heeft vastgesteld over de betrokkenheid van de consument bij de in geding zijnde fraude is dat naar het oordeel van de commissie geen onaanvaardbaar standpunt.
- 3.27 Bij dit oordeel is ook het volgende van belang. In lijn met haar uitspraak van 30 maart 2020⁹ is de commissie van oordeel dat de convenantrekening die de consument heeft gehad kwalificeert als een 'basisbetaalrekening'. Eerder heeft de commissie vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuldwitwassen bestaat. Gelet hierop is artikel 4:71g lid 2 onder d van de Wet op het financieel toezicht (hierna: Wft) van toepassing. Hieruit volgt dat ING het openen van een basisbetaalrekening mag weigeren als de aanvrager een basisbetaalrekening had die op grond van artikel 4:71i lid 1 onder f Wft minder dan twee jaar geleden is beëindigd. Kort gezegd komt het erop neer dat ING een basisbetaalrekening mag beëindigen als deze rekening is gebruikt voor het plegen van strafbare feiten en dat ING vervolgens twee jaar lang mag weigeren om een nieuwe basisbetaalrekening te openen. In het geval van de consument is er tweemaal een rekening beëindigd vanwege misbruik: eerst de betaalrekening en daarna de convenantrekening. Dit laatste is bovendien minder dan twee jaar geleden gebeurd. Hieruit volgt dat ING op dit moment niet gehouden is opnieuw een convenantrekening voor de consument te openen.

Overweging ten overvloede

- 3.28 De commissie hecht eraan het volgende aan de orde te stellen. Er zijn aanknopingspunten in deze zaak die erop wijzen dat de consument financiële begeleiding nodig heeft. De commissie wijst op de mogelijkheid bij de kantonrechter een verzoek in te dienen om zijn vermogen onder bewind te stellen en een bewindvoerder aan te wijzen.¹⁰

⁷ Zie de bijlage bij deze uitspraak.

⁸ Zie artikel 6:248 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek, opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.

⁹ Zie Geschillencommissie Kifid nr. 2020-918, overweging 3.6, te vinden op www.kifid.nl.

¹⁰ Meer informatie over 'bewind' is te vinden op www.rechtspraak.nl/Onderwerpen/Bewind.

Zo'n *beschermingsmaatregel* zou de consument kunnen helpen, omdat de bewindvoerder dan een beheerrekening voor de consument zou kunnen aanvragen. Op die manier kan de consument onder begeleiding weer aan het financiële verkeer deelnemen.

Ambtshalve toetsing

- 3.29 Voor de beoordeling van de klacht is artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden van belang. De commissie heeft dit beding getoetst aan het Europese en Nederlandse (consumenten)recht waarvoor ambtshalve toetsing geldt en acht dit beding niet in strijd met deze regelgeving.

Conclusie

- 3.30 De conclusie is dat ING de registraties van de persoonsgegevens van de consument niet hoeft te verwijderen uit het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister, de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister. ING hoeft ook de duur van deze registraties (zeven jaar) niet te verkorten. ING heeft de convenantrekning mogen beëindigen en is niet gehouden opnieuw een convenantrekning voor de consument te openen. De commissie zal de vorderingen van de consument daarom afwijzen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot zes weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen twee weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 – 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage – Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 2021 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit Protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding;

3. Algemeen

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.

(...)

3.1.3 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (...)

4. Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister en vastlegging van gegevens in het Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

“Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.”

(...)

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de Fraudeloketten).

(...)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(...)

4.3.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5. Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers.

Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

(...)

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(...)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 5 AVG

1. Persoonsgegevens moeten:

- a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);

- b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
 - c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
 - d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);
 - e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);
 - f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”).
2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht”).

Artikel 6 AVG

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
- a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
 - b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
 - c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
 - d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
 - e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

- f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

- 2. (...)
- 3. (...)
- 4. (...)

Artikel 10 AVG

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)

Artikel 33 UAVG

- 1. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt, indien:
 - a) de verwerking geschiedt door organen die krachtens de wet zijn belast met de toepassing van het strafrecht, dan wel door verwerkingsverantwoordelijken die deze hebben verkregen krachtens de Wet politiegegevens of de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens;
 - b) de verwerking geschiedt door en ten behoeve van publiekrechtelijke samenwerkingsverbanden van verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken, indien: 1°. de verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van de taak van deze verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken; en 2°. bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad; of
 - c) de verwerking noodzakelijk is in aanvulling op de verwerking van gegevens over gezondheid, bedoeld in artikel 30, derde lid, aanhef en onderdeel a, met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene.
- 2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

- a) ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of
 - b) ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
3. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard over personeel in dienst van de verwerkingsverantwoordelijke mogen uitsluitend worden verwerkt, indien dit geschiedt overeenkomstig regels die zijn vastgesteld in overeenstemming met de procedure bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden.
4. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
- a) door verwerkingsverantwoordelijken die optreden krachtens een vergunning op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus;
 - b) indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of
 - c) indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.
5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Wetboek van Strafrecht (Sr)

Artikel 420quater Sr

1. Als schuldig aan schuldwitwassen wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vijfde categorie:
 - a. hij die van een voorwerp de werkelijke aard, de herkomst, de vindplaats, de vervreemding of de verplaatsing verbergt of verhult, dan wel verbergt of verhult wie de rechthebbende op een voorwerp is of het voorhanden heeft, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf;
 - b. hij die een voorwerp verwerft, voorhanden heeft, overdraagt of omzet of van een voorwerp gebruik maakt, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf.
2. Onder voorwerpen worden verstaan alle zaken en alle vermogensrechten.

Wetboek van Strafvordering (Sv)

Artikel 350 Sv

Indien het onderzoek in artikel 348 bedoeld, niet leidt tot toepassing van artikel 349, eerste lid, beraadslaagt de rechtbank op den grondslag der telastlegging en naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting over de vraag of bewezen is dat het feit door den verdachte is begaan, en, zoo ja, welk strafbaar feit het bewezen verklaarde volgens de wet oplevert; indien wordt aangenomen dat het feit bewezen en strafbaar is, dan beraadslaagt de rechtbank over de strafbaarheid van den verdachte en over de oplegging van straf of maatregel, bij de wet bepaald.

Algemene Bankvoorwaarden (ABV)

Artikel 35 ABV

1. U kunt de relatie tussen u en ons opzeggen. Wij kunnen dit ook. Het is daarvoor niet nodig dat u in verzuim bent met de nakoming van een verplichting. Wij houden ons bij opzegging aan onze zorgplicht als genoemd in artikel 2 lid 1 ABV. Als u ons vraagt waarom wij de relatie opzeggen, dan laten wij u dat weten.
2. Opzegging betekent dat de relatie en alle lopende overeenkomsten worden beëindigd. Gedeeltelijke opzegging kan ook. In dat geval kunnen er bijvoorbeeld bepaalde overeenkomsten blijven bestaan.

Burgerlijk Wetboek (BW)

Artikel 6:248 BW

1. Een overeenkomst heeft niet alleen de door partijen overeengekomen rechtsgevolgen, maar ook die welke, naar de aard van de overeenkomst, uit de wet, de gewoonte of de eisen van redelijkheid en billijkheid voortvloeien
2. Een tussen partijen als gevolg van de overeenkomst geldende regel is niet van toepassing, voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.

Wet op het financieel toezicht (Wft)

Artikel 4:71g Wft

1. Een bank weigert een basisbetaalrekening te openen, indien de bank bij het openen daarvan niet kan voldoen aan de bij of krachtens de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme gestelde eisen.
2. Een bank mag voorts het openen van een basisbetaalrekening weigeren indien de aanvrager:

- a) niet kan aantonen een werkelijk belang te hebben bij het openen van een basisbetaalrekening in Nederland;
- b) bij een in Nederland gevestigde bank een aanvraag voor een basisbetaalrekening heeft lopen of reeds een betaalrekening aanhoudt bij een andere in Nederland gevestigde bank, waarmee hij gebruik kan maken van de diensten, genoemd in artikel 17, eerste lid, van de richtlijn betaalrekeningen, tenzij de aanvrager verklaart ervan in kennis te zijn gesteld dat die betaalrekening zal worden opgeheven;
- c) minder dan acht jaar geleden onherroepelijk is veroordeeld voor een misdrijf als bedoeld in de artikelen 225, 227a, 326, 341, 420 bis of 420 ter van het Wetboek van strafrecht;
- d) een basisbetaalrekening had die op grond van artikel 4:71i, eerste lid, onderdeel f, minder dan twee jaar geleden is beëindigd; of
- e) weigert om desgevraagd de in het derde lid bedoelde verklaring te ondertekenen.

3. (...)

Artikel 4:71i Wft

1. Een bank kan een overeenkomst met de houder van de basisbetaalrekening of een raamovereenkomst waarin toegang tot een basisbetaalrekening wordt geregeld eenzijdig beëindigen indien de houder van die rekening:
 - a) gedurende meer dan 24 opeenvolgende maanden op de basisbetaalrekening geen transacties heeft verricht;
 - b) een tweede betaalrekening, waarmee hij gebruik kan maken van de in artikel 17, eerste lid, van de richtlijn betaalrekeningen genoemde diensten, bij een andere in Nederland gevestigde bank heeft;
 - c) niet langer rechtmatig in de Europese Unie verblijft;
 - d) onherroepelijk is veroordeeld voor een misdrijf als bedoeld in de artikelen 225, 227a, 326, 341, 420 bis of 420 ter van het Wetboek van strafrecht;
 - e) onjuiste of onvolledige informatie heeft verstrekt om toegang tot de basisbetaalrekening te verkrijgen en verstrekking van de juiste en volledige informatie ertoe zou hebben geleid dat de bank het openen van een basisbetaalrekening zou hebben geweigerd op grond van artikel 4:71g; of
 - f) de basisbetaalrekening opzettelijk heeft gebruikt voor het plegen van strafbare feiten.
2. Indien de bank voornemens is de overeenkomst te beëindigen op grond van het eerste lid, onderdeel a, b of c, stelt zij de rekeninghouder twee maanden voor de beëindiging van de overeenkomst hiervan in kennis.
3. Indien de bank de overeenkomst beëindigt op grond van het eerste lid, onderdeel d, e of f, beëindigt zij de overeenkomst onmiddellijk en stelt zij de rekeninghouder hiervan in kennis.
4. Artikel 4:71h, derde lid, is van overeenkomstige toepassing op de kennisgeving, bedoeld in het tweede en derde lid.